

1902**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾**

z dnia 30 lipca 2004 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf przez przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, przetwarzania, przesyłania i dystrybucji lub obrotu ciepłem;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń w obrocie ciepłem między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz z odbiorcami.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorstwo ciepłownicze — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła we własnych źródłach oraz przesyłaniem i dystrybucją ciepła wytworzonego we własnych źródłach lub zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego;
- 2) wytwórca ciepła — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła;
- 3) dystrybutor ciepła — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego;
- 4) przedsiębiorstwo obrotu ciepłem — przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wyłącznie handlem ciepłem;
- 5) źródło ciepła — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła;
- 6) lokalne źródło ciepła — zlokalizowane w obiekcie źródło ciepła bezpośrednio zasilające instalacje odbiorcze wyłącznie w tym obiekcie;
- 7) sieć ciepłownicza — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do węzłów cieplnych;

8) przyłączy — odcinek sieci ciepłowniczej doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z instalacjami odbiorczymi w obiektach;

9) węzeł cieplny — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych;

10) grupowy węzeł cieplny — węzeł cieplny obsługujący więcej niż jeden obiekt;

11) instalacja odbiorcza — połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów cieplnych lub źródeł ciepła do odborników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie;

12) zewnętrzna instalacja odbiorcza — odcinki instalacji odbiorczych łączące grupowy węzeł cieplny lub źródło ciepła z instalacjami odbiorczymi w obiektach;

13) obiekt — budowlę lub budynek wraz z instalacjami odbiorczymi;

14) układ pomiarowo-rozliczeniowy — dopuszczony do stosowania zgodnie z odrębnymi przepisami, zespół urządzeń, służących do pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła;

15) grupa taryfowa — grupę odbiorców korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem w ciepło, z którymi rozliczenia są prowadzone na podstawie tych samych cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania;

16) handlowa obsługa odbiorców — czynności związane z:

a) kontrolą układów pomiarowo-rozliczeniowych i odczytywaniem ich wskazań, stanowiących podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła lub ustalenia udziału odbiorcy w kosztach ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego,

b) obliczaniem należności, wystawianiem faktur oraz egzekwowaniem tych należności,

c) wykonywaniem kontroli dotrzymania warunków umowy i prawidłowości rozliczeń;

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

- 17) moc cieplna — ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego do podgrzania określonego nośnika ciepła albo ilość ciepła odebranego z tego nośnika w ciągu godziny;
- 18) zamówiona moc cieplna — ustaloną przez odbiorcę największą moc cieplną, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych, która zgodnie z warunkami technicznymi oraz wymaganiami technologicznymi dla tego obiektu jest niezbędna do zapewnienia:
- a) pokrycia strat ciepła w celu utrzymania normalnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach,
 - b) utrzymania normalnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych,
 - c) prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji;
- 19) przyłączeniowa moc cieplna — moc cieplną ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danej sieci ciepłowniczej na podstawie zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców, po uwzględnieniu strat mocy cieplnej podczas przesyłania ciepła tą siecią oraz niejednoczesności występowania szczytowego poboru mocy cieplnej u odbiorców;
- 20) obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła — największe natężenie przepływu nośnika ciepła, odpowiadające w przypadku:
- a) sieci ciepłowniczej — przyłączeniowej mocy cieplnej i parametrom nośnika ciepła dostarczanego ze źródła ciepła do tej sieci, określonym w tabeli regulacyjnej dla warunków obliczeniowych,
 - b) węzła cieplnego — zamówionej mocy cieplnej dla obiektu lub obiektów zasilanych z tego węzła cieplnego oraz parametrom nośnika ciepła dostarczanego do tego węzła, określonym w tabeli regulacyjnej dla warunków obliczeniowych,
 - c) obiektu zasilanego z grupowego węzła cieplnego za pośrednictwem eksploatowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne zewnętrznej instalacji odbiorczej — zamówionej mocy cieplnej dla potrzeb ogrzewania tego obiektu oraz parametrom wody dostarczanej z grupowego węzła cieplnego do instalacji centralnego ogrzewania, określonym dla warunków obliczeniowych na podstawie danych projektowych dla tej instalacji;
- 21) tabela regulacyjna — przedstawioną w postaci tabeli lub na wykresie zależność temperatury nośnika ciepła od warunków atmosferycznych;
- 22) warunki obliczeniowe:
- a) obliczeniową temperaturę powietrza atmosferycznego określoną dla strefy klimatycznej, w której zlokalizowane są obiekty, do których jest dostarczane ciepło,
 - b) normalną temperaturę ciepłej wody;
- 23) sezon grzewczy — okres, w którym warunki atmosferyczne powodują konieczność ciągłego dostarczania ciepła w celu ogrzewania obiektów;
- 24) subsydiowanie skrośne — pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. Przedsiębiorstwo energetyczne opracowuje taryfę w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie kosztów uzasadnionych w zakresie określonym w art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, oraz kosztów ponoszonych odpowiednio w zakresie określonym w art. 9a ust. 3 ustawy;
- 2) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat;
- 3) eliminowanie subsydiowania skrośnego.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne kształtuje taryfę odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło, rodzaju odbiorców i charakteru ich zapotrzebowania na ciepło.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą, która nie wymaga uzyskania koncesji lub zwolnione przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, opracowuje taryfę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie i rozporządzeniu oraz wprowadza ją do stosowania przy zawieraniu umów z odbiorcami.

§ 5. 1. Taryfa powinna, odpowiednio do prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, określać:

- 1) grupy taryfowe;
- 2) rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat, a także warunki ich stosowania;
- 3) bonifikaty i upusty z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 4) opłaty za nielegalny pobór ciepła.

2. Określone w taryfie ceny i stawki opłat różnicuje się dla poszczególnych grup taryfowych, odpowiednio do kosztów uzasadnionych.

3. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należność odpowiadającą zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w ciepło, określone w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej.

§ 6. 1. Określone w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat ustala się z uwzględnieniem standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej albo w odrębnych przepisach.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności:

- 1) zakres świadczonych usług dla odbiorców w poszczególnych grupach taryfowych;
- 2) standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 3) sposób obliczania opłat w przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego.

§ 7. 1. Taryfa wytwórcy ciepła zawiera:

- 1) ceny za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW;
- 2) ceny ciepła — wyrażone w złotych za GJ;
- 3) ceny nośnika ciepła — wody dostarczonej do napełniania sieci ciepłowniczych i instalacji odbiorczych oraz do uzupełnienia ubytków wody poza źródłem ciepła lub niezwróconych skroplin — wyrażone odpowiednio w złotych za metr sześcienny lub za tonę.

2. Taryfa przedsiębiorstwa ciepłowniczego zawiera:

- 1) ceny za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW;
- 2) ceny ciepła — wyrażone w złotych za GJ;
- 3) ceny nośnika ciepła — wody dostarczonej do napełniania i uzupełniania jej ubytków w instalacjach odbiorczych lub niezwróconych skroplin — wyrażone odpowiednio w złotych za metr sześcienny lub za tonę;
- 4) stawki opłat stałych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej;
- 5) stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za GJ.

3. Taryfa dystrybutora ciepła zawiera:

- 1) stawki opłat stałych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej;
- 2) stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe — wyrażone w złotych za GJ.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2 i 3:

- 1) prowadzi działalność gospodarczą na obszarze gminy, dla którego uchwalone zostały założenia wymienione w art. 19 ust. 8 ustawy, taryfa tego przedsiębiorstwa zawiera stawki opłat za przyłączenie do sieci, wyrażone w złotych za metr bieżący przyłącza;

- 2) zakupuje ciepło od innych przedsiębiorstw energetycznych, taryfa tego przedsiębiorstwa określa warunki stosowania cen i stawek opłat ustalonych w taryfach tych przedsiębiorstw.

5. Taryfa przedsiębiorstwa obrotu ciepłem zawiera stawki opłat za obsługę odbiorców, wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej, oraz określa warunki stosowania cen i stawek opłat ustalonych w taryfach innych przedsiębiorstw energetycznych.

6. W przypadku wytwarzania ciepła w lokalnym źródle ciepła, w którym zainstalowana moc cieplna nie przekracza 0,2 MW i które nie jest wyposażone w układ pomiarowo-rozliczeniowy, taryfa zawiera:

- 1) stawki opłaty miesięcznej — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej lub w złotych za metr kwadratowy powierzchni lokali;
- 2) stawki opłaty sezonowej — wyrażone w złotych za MW zamówionej mocy cieplnej lub w złotych za metr kwadratowy powierzchni lokali.

7. W przypadku wytwarzania ciepła w lokalnym źródle ciepła wyposażonym w układ pomiarowo-rozliczeniowy lub źródle ciepła, w którym zainstalowana moc cieplna nie przekracza 5 MW, bezpośrednio zasilającym zewnętrzne instalacje odbiorcze, taryfa zawiera:

- 1) stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną — wyrażone w złotych za MW;
- 2) stawki opłaty za ciepło — wyrażone w złotych za GJ.

§ 8. Taryfa określa sposób ustalania cen za zamówioną moc cieplną oraz cen ciepła i cen nośnika ciepła, stosowanych w rozliczeniach z odbiorcami przyłączonymi do sieci ciepłowniczej w przypadku, gdy dostarczane tym odbiorcom ciepło i nośnik ciepła są:

- 1) wytworzone w kilku własnych źródłach ciepła;
- 2) wytworzone we własnych źródłach ciepła oraz zakupione od innych wytwórców ciepła;
- 3) zakupione w kilku źródłach ciepła należących do jednego lub kilku wytwórców ciepła.

§ 9. 1. Taryfa może określać sposób ustalania opłat pokrywających koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwo energetyczne przedsięwzięć i usług, o których mowa w art. 45 ust. 2 i 3 ustawy.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie indywidualnych kalkulacji tych opłat, na zasadach określonych w odrębnej umowie.

§ 10. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem ciepła do tych odbiorców, według następujących kryteriów:

- 1) rodzaju nośnika ciepła i jego parametrów;

- 2) źródła ciepła lub zespołu źródeł ciepła zasilających sieć ciepłowniczą;
- 3) sieci ciepłowniczej, którą ciepło jest przesyłane do węzłów cieplnych w postaci określonego nośnika ciepła;
- 4) miejsca dostarczania ciepła i związanego z nim zakresu usług przesyłowych, świadczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne;
- 5) wymagań w zakresie standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dotyczących niezawodności i ciągłości dostarczania ciepła;
- 6) wielkości zamówionej mocy cieplnej oraz charakterystyki odbioru ciepła.

2. Ustalając grupę taryfową, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględnia się w szczególności odbiorców, którzy są zasilani w ciepło:

- 1) bezpośrednio z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne źródeł ciepła;
- 2) z eksploatowanych, przez przedsiębiorstwo energetyczne, wydzielonych sieci ciepłowniczych, odpowiednio do rodzaju nośnika ciepła i jego parametrów oraz sposobu regulacji w zależności od warunków atmosferycznych i zapotrzebowania na ciepło;
- 3) z eksploatowanych, przez przedsiębiorstwo energetyczne, węzłów cieplnych, z którymi są połączone instalacje odbiorcze obsługujące:
 - a) jeden obiekt,
 - b) więcej niż jeden obiekt, a zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne,
 - c) więcej niż jeden obiekt, a zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne.

3. Ustalając grupy taryfowe, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zróżnicowanie kosztów eksploatacji źródeł ciepła, wydzielonych sieci ciepłowniczych, węzłów cieplnych i zewnętrznych instalacji odbiorczych, o których mowa w ust. 2, w zależności, czy należą one do przedsiębiorstwa energetycznego, czy też nie należą do tego przedsiębiorstwa.

4. W przypadku źródeł ciepła, zlokalizowanych w jednej miejscowości, w których jest stosowany ten sam rodzaj paliwa, a zainstalowana moc cieplna w każdym z tych źródeł nie przekracza 5 MW, odbiorcy zasilani z tych źródeł mogą być zaliczeni do jednej grupy taryfowej.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 11. Koszty uzasadnione, stanowiące podstawę obliczania jednostkowych kosztów oraz ustalania cen i stawek opłat dla pierwszego roku stosowania taryfy, określa się na podstawie:

- 1) planowanych rocznych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, w tym kosztów finansowych związanych z obsługą kredytów bankowych, z wyłączeniem odsetek i opłat za nieterminowe realizowanie zobowiązań;
- 2) planowanych rocznych kosztów modernizacji i rozwoju oraz kosztów realizacji inwestycji z zakresu ochrony środowiska i związanych z tym kosztów finansowych.

§ 12. 1. Koszty, o których mowa w § 11 pkt 1, ustala się zgodnie z art. 44 i 45 ustawy oraz zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł powstawania tych kosztów.

2. Oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie porównania, wynikających z nich, jednostkowych kosztów planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy z uzasadnionymi jednostkowymi kosztami wynikającymi z kosztów poniesionych w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy, określonych na podstawie sprawozdania finansowego, zbadanego zgodnie z przepisami o rachunkowości.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, określa się na podstawie planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy:

- 1) wielkości zamówionej mocy cieplnej, a w przypadku lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6, powierzchni lokali, uwzględniających udokumentowane zmiany tych wielkości w stosunku do stanu na koniec ostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy, w szczególności na podstawie zawartych z odbiorcami umów: sprzedaży ciepła, przesyłowych i o przyłączenie do sieci [odpowiednio w MW lub metrach kwadratowych];
- 2) rocznej sprzedaży ciepła określonej według wzoru:

$$Q = N \times w_n$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Q — planowaną sprzedaż ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy [w GJ];
- N — zamówioną moc cieplną, o której mowa w pkt 1 [w MW];
- w_n — wskaźnik wykorzystania zamówionej mocy cieplnej, ustalony jako średnia z okresu ostatnich pięciu lat ilość sprzedanego ciepła przypadająca na 1 MW zamówionej mocy cieplnej lub z faktycznego okresu prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo energetyczne, gdy okres ten jest krótszy niż pięć lat [w GJ/MW];

- 3) rocznej ilości nośnika ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczych w celu napełniania i uzupełnia-

nia ubytków tego nośnika w tych sieciach oraz sprzedaży tego nośnika odbiorcom [w metrach sześciennych lub tonach].

§ 13. 1. Planowane koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła wytwarzanego w skojarzeniu z wytwarzaniem energii elektrycznej w przedsiębiorstwach energetycznych, do których stosuje się obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 9a ust. 2 ustawy, oblicza się jako różnicę między łącznymi planowanymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania oraz magazynowania ciepła i energii elektrycznej wraz z kosztami modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska w danym źródle ciepła a przychodem z tytułu wytwarzania energii elektrycznej, według wzoru:

$$K_c = K_{ec} - E_s \times C_e$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_c — planowane koszty wytwarzania ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł];
 K_{ec} — planowane łączne koszty wytwarzania ciepła i energii elektrycznej dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł];
 E_s — planowaną wielkość sprzedaży energii elektrycznej dla pierwszego roku stosowania taryfy [w MWh];
 C_e — cenę energii elektrycznej ustaloną w taryfie dla danego źródła, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ustawy, określającymi szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej, dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł/MWh].

2. W przypadku innych, niż określone w ust. 1, przedsiębiorstw energetycznych, w których występuje skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, planowane koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła oblicza się według wzoru:

$$K_c = K_{cs} + E_u \times C_e$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_c — planowane koszty wytwarzania ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł];
 K_{cs} — planowane koszty operacyjne, dotyczące urządzeń i instalacji służących do wytwarzania ciepła sprzedawanego odbiorcom dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł];
 E_u — planowane obniżenie produkcji energii elektrycznej dla pierwszego roku stosowania taryfy, spowodowane poborem pary z turbin przez urządzenia i instalacje służące do wytwarzania ciepła sprzedawanego odbiorcom [w MWh];
 C_e — cenę energii elektrycznej ustaloną w taryfie dla danego źródła, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ustawy, określającymi szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej, lub cenę planowaną do uzyskania w warunkach konkurencji, o których mowa w art. 49 ustawy, dla pierwszego roku stosowania taryfy dla ciepła [w zł/MWh].

3. Koszty wytwarzania ciepła i energii elektrycznej oraz cenę energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 i 2, a także taryfy dla ciepła i energii elektrycznej dla źródeł ciepła, w których występuje skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, ustala się dla tego samego okresu.

§ 14. 1. Koszty uzasadnione zakupu ciepła, ponoszone w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 3 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego realizującego te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawana przez to przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, w tym koszty wspólne dotyczące modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska, dzieli się na poszczególne grupy taryfowe i na poszczególne rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

3. Metoda podziału kosztów, o której mowa w ust. 2, nie może ulec zmianie w okresie obowiązywania taryfy.

§ 15. 1. Koszty wynikające z inwestycji modernizacyjnych, rozwojowych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w § 11 pkt 2, ustala się jako roczne koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji, przekazywanych do eksploatacji po zakończeniu tych inwestycji.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala na podstawie obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu inwestycji oraz określonego w tym planie sposobu finansowania i harmonogramu realizacji poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie:

- 1) wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła — planu inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i związanych z ochroną środowiska dla źródeł ciepła;
- 2) przesyłania i dystrybucji ciepła — planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na ciepło, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

3. Koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności:

- 1) odpisy amortyzacyjne, a w przypadku zakładów budżetowych odpisy umorzeniowe, obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami dla środków trwałych przekazywanych do eksploatacji

- w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska;
- 2) odsetki od kredytów zaciągniętych na realizację tych inwestycji oraz koszty finansowe związane z obsługą tych kredytów;
 - 3) koszty kalkulacyjne związane z eksploatacją nowych urządzeń i instalacji w zakresie kosztów robocizny, zużycia materiałów, paliw, energii, wody, usuwania odpadów, kosztów transportu, remontów i innych kosztów, wynikających z rodzaju urządzeń i instalacji oraz warunków ich pracy.

4. Planowane koszty rozwoju w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła, stanowiące podstawę kalkulacji stawek opłat za usługi przesyłowe, nie mogą obejmować kosztów wynikających z nakładów, o których mowa w § 23 ust. 4, stanowiących podstawę do obliczenia stawek opłat za przyłączenie.

§ 16. Koszty, o których mowa w § 11—15, odpowiednio do zakresu prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, obejmują:

- 1) koszty stałe i koszty zmienne wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska, a także koszty:
 - a) utrzymania zapasów paliw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy,
 - b) utrzymania przewidzianych w programie pracy sieci ciepłowniczych źródeł ciepła, pracujących tylko w okresie największego poboru mocy cieplnej w sezonie grzewczym,
 - c) handlowej obsługi odbiorców bezpośrednio zasilanych ze źródeł ciepła;
- 2) koszty stałe i koszty zmienne pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w tym zakresie;
- 3) koszty stałe i koszty zmienne przesyłania i dystrybucji, koszty handlowej obsługi odbiorców oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła siecią ciepłowniczą od źródła ciepła do przyłączy, wraz z kosztami rozwoju związanymi z przyłączaniem obiektów do tej sieci, a także koszty związane:
 - a) z magazynowaniem i przepompowywaniem wody krążącej w sieci ciepłowniczej,
 - b) ze stratami mocy cieplnej, stratami ciepła i ubytkami nośnika ciepła podczas przesyłania,
 - c) z utrzymaniem przewidzianych w programie pracy sieci ciepłowniczej źródeł ciepła, pracujących w okresie największego poboru mocy cieplnej w sezonie grzewczym, jeżeli nie zostały uwzględnione w kosztach wytwarzania ciepła, o których mowa w pkt 1 lit. b);

- 4) koszty stałe i koszty zmienne przesyłania i dystrybucji ciepła, koszty handlowej obsługi odbiorców oraz planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska w zakresie usług przesyłowych związanych z eksploatacją:
 - a) węzłów cieplnych, z którymi są połączone instalacje odbiorcze obsługujące jeden obiekt,
 - b) grupowych węzłów cieplnych,
 - c) zewnętrznych instalacji odbiorczych;
- 5) koszty obsługi odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem.

§ 17. W przypadku gdy odbiorca lub inny podmiot, na zasadach ustalonych w odrębnej umowie, udostępni przedsiębiorstwu energetycznemu pomieszczenie, w którym zainstalowane są urządzenia, należące do tego przedsiębiorstwa lub przez nie eksploatowane, służące do wytwarzania lub przesyłania i dystrybucji ciepła, koszty ponoszone z tego tytułu przez przedsiębiorstwo energetyczne uwzględnia w rozliczeniach tylko z tymi odbiorcami, do których ciepło jest dostarczane za pomocą tych urządzeń, według zasad określonych w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej.

§ 18. 1. Koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła, określone zgodnie z § 11—16, zwane dalej „kosztami wytwarzania ciepła”, stanowią podstawę do obliczenia planowanych kosztów jednostkowych oraz bazowej ceny za zamówioną moc cieplną i bazowej ceny ciepła.

2. Planowane koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się według wzorów:

$$K_{jm} = A \times (a \times K_{st} + K_{zm}) : N$$

$$\text{oraz } K_{jc} = (1 - A) \times (a \times K_{st} + K_{zm}) : Q$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{jm} — planowany koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej ceny za zamówioną moc cieplną dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła [w zł/MW];
- K_{jc} — planowany koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej ceny ciepła dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła [w zł/GJ];
- K_{st} — planowane roczne koszty stałe wytwarzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła [w zł];
- K_{zm} — planowane roczne koszty zmienne wytwarzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła [w zł];
- A — wskaźnik udziału opłat za zamówioną moc cieplną w łącznych opłatach za tę moc i ciepło dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła, którego wartość nie może być wyższa od udziału kosztów stałych w łącznych kosztach wytwarzania ciepła i nie może przekroczyć wartości 0,3;

a — współczynnik redukcyjny kosztów stałych, którego wartość w zależności od stosunku $N_{zain} : N_w$ wynosi:

$N_{zain} : N_w$	a
do 1,25	1,00
powyżej 1,25 do 1,40	0,95
powyżej 1,40	0,90

N — moc cieplną określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła, obliczoną na podstawie planowanej, dla pierwszego roku stosowania taryfy, przyłączeniowej mocy cieplnej dla sieci ciepłowniczych i zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców zasilanych bezpośrednio z tego źródła [w MW];

N_{zain} — zainstalowaną moc cieplną w źródle ciepła, określoną dla ciepłowni jako suma mocy znamionowej kotłów, zainstalowanej w danym źródle ciepła w celu wytwarzania ciepła w postaci określonego nośnika ciepła, a dla elektrociepłowni i elektrowni jako maksymalna trwałą moc osiągalna danego źródła ciepła dla określonego nośnika ciepła, ustaloną na podstawie dokumentacji techniczno-ruchowej, z uwzględnieniem udokumentowanych zmian w stosunku do stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy [w MW];

N_w — wykorzystaną moc cieplną, stanowiącą sumę określonej przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła:

- mocy cieplnej przeznaczonej do sprzedaży odbiorcom,
- mocy cieplnej niezbędnej do pokrycia potrzeb własnych tego źródła ciepła, ustalonej na podstawie dokumentacji techniczno-ruchowej,
- mocy cieplnej przeznaczonej do zużycia własnego na inne rodzaje działalności gospodarczej,

z uwzględnieniem udokumentowanych zmian w stosunku do stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania taryfy [w MW];

Q — planowaną dla pierwszego roku stosowania taryfy ilość ciepła, określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego źródła ciepła i określonego nośnika ciepła jako:

- planowaną, do sprzedaży odbiorcom, sumę ilości ciepła — w przypadku wytwórcy ciepła lub
- planowaną, do sprzedaży odbiorcom, sumę ilości ciepła i strat ciepła podczas przesyłania siecią ciepłowniczą — w przypadku przedsiębiorstwa ciepłowniczego [w GJ].

3. Współczynnika redukcyjnego kosztów stałych, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się w kalkulacji

kosztów jednostkowych wytwarzania ciepła w przypadku gdy:

- 1) planowane roczne koszty stałe wytwarzania ciepła nie obejmują kosztów utrzymania niewykorzystywanych kotłów;
- 2) likwidacja niewykorzystanej mocy cieplnej spowodowałaby zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w zakresie zaopatrzenia w ciepło.

§ 19. 1. Koszty pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła, określone zgodnie z § 11—16, zwane dalej „kosztami uzdatniania nośnika ciepła”, stanowią podstawę do obliczenia kosztów jednostkowych i bazowej ceny nośnika ciepła.

2. Koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako iloraz planowanych, dla pierwszego roku stosowania taryfy, kosztów uzdatniania nośnika ciepła oraz planowanej ilości tego nośnika, dostarczanego do sieci ciepłowniczych w celu napełniania i uzupełniania jego ubytków w tych sieciach oraz sprzedaży tego nośnika odbiorcom w celu napełniania instalacji odbiorczych i uzupełnienia ubytków wody w tych instalacjach.

§ 20. 1. W przypadku źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6 i 7, koszty stanowiące podstawę do obliczenia kosztów jednostkowych i bazowych stawek opłat obejmują:

- 1) określone, zgodnie z § 12 i 14, koszty stałe i koszty zmienne:
 - a) wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła,
 - b) pozyskania, uzdatniania i podgrzewania nośnika ciepła,
 - c) eksploatacji zewnętrznych instalacji odbiorczych, o których mowa w § 7 ust. 7;
- 2) określone zgodnie z § 15 planowane roczne koszty modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska;
- 3) planowane koszty związane z:
 - a) utrzymaniem zapasów paliw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy,
 - b) handlową obsługą odbiorców.

2. Koszty jednostkowe dla lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6, oblicza się według wzorów:

$$K_{jrl} = 1/12 (A \times K_1 : N_{ol}) \text{ lub } K_{jrl} = 1/12 (A \times K_1 : P_{ol})$$

$$K_{jsl} = 1/7 [(1-A) \times K_1 : N_{ol}] \text{ lub } K_{jsl} = 1/7 [(1-A) \times K_1 : P_{ol}]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{jrl} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty miesięcznej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła [w zł/MW lub w zł/m² powierzchni lokali];

- K_{jsl} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty sezonowej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła [w zł/MW lub w zł/m² powierzchni lokali];
- K_l — planowane roczne koszty, o których mowa w ust. 1, dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła [w zł];
- N_{ol} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, zamówioną moc cieplną dla obiektów zasilanych z danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła [w MW];
- P_{ol} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, powierzchnię lokali w obiektach zasilanych z danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła, [w m²];
- A — współczynnik udziału opłat stałych, którego wartość nie może być większa niż 0,3.

3. Koszty jednostkowe dla źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7, oblicza się według wzorów:

$$K_{jzN} = 1/12 (A \times K_z : N_{oz})$$

$$K_{jzQ} = (1-A) \times K_z : Q_{oz}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{jzN} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną dla danego rodzaju źródeł ciepła [w zł/MW];
- K_{jzQ} — koszt jednostkowy, stanowiący podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za ciepło dla danego rodzaju źródeł ciepła [w zł/GJ];
- K_z — planowane roczne koszty, o których mowa w ust. 1, dla danego rodzaju źródeł ciepła [w zł];
- N_{oz} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, zamówioną moc cieplną dla obiektów zasilanych z danego rodzaju źródeł ciepła [w MW];
- Q_{oz} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, ilość ciepła, przeznaczoną do sprzedaży odbiorcom, określoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego rodzaju źródeł ciepła i określonego nośnika ciepła [w GJ];
- A — współczynnik udziału opłat stałych, którego wartość nie może być większa niż 0,3.

§ 21. 1. Planowane koszty przesyłania i dystrybucji, o których mowa w § 16 pkt 3 i 4, stanowią podstawę do obliczenia kosztów jednostkowych oraz bazowych stawek opłat za usługi przesyłowe w zakresie:

- 1) sieci ciepłowniczej — dla grup taryfowych, do których są zaliczani odbiorcy pobierający ciepło z przyłączy;
- 2) sieci ciepłowniczej i węzłów cieplnych — dla grup taryfowych, do których są zaliczani odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne węzłów cieplnych obsługujących jeden obiekt;

- 3) sieci ciepłowniczej i grupowych węzłów cieplnych — dla grup taryfowych, do których są zaliczani odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne grupowych węzłów cieplnych;
- 4) sieci ciepłowniczej i grupowych węzłów cieplnych oraz zewnętrznych instalacji odbiorczych — dla grup taryfowych, do których są zaliczani odbiorcy pobierający ciepło z eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne grupowych węzłów cieplnych wraz z zewnętrznymi instalacjami odbiorczymi.

2. Koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, według wzorów:

- 1) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

$$k_{sp} = B \times [K_{ps} : \sum N_s]$$

$$k_{zp} = (1 - B)[K_{ps} \times N_{gp} : \sum N_s] : Q_{gp}$$

- 2) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2:

$$k_{sw} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pw} : N_{gw}]$$

$$k_{zw} = (1 - B)[K_{ps} \times N_{gw} : \sum N_s + K_{pw}] : Q_{gw}$$

- 3) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3:

$$k_{swg} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pwg} : (N_{gwg} + N_{giz})]$$

$$k_{zwg} = (1 - B)[K_{ps} \times N_{gwg} : \sum N_s + K_{pwg} \times N_{gwg} : (N_{gwg} + N_{giz})] : Q_{gwg}$$

- 4) dla grup taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4:

$$k_{siz} = B \times [K_{ps} : \sum N_s + K_{pwg} : (N_{gwg} + N_{giz}) + K_{piz} : N_{giz}]$$

$$k_{ziz} = (1 - B)[K_{ps} \times N_{giz} : \sum N_s + K_{pwg} \times N_{giz} : (N_{gwg} + N_{giz}) + K_{piz}] : Q_{giz}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- k_{sp} — koszt jednostkowy stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 [w zł/MW];
- k_{zp} — koszt jednostkowy zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 [w zł/GJ];
- B — wskaźnik udziału opłat stałych za usługi przesyłowe w łącznych opłatach za te usługi, którego wartość nie może być wyższa niż 0,3;
- K_{ps} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła daną siecią ciepłowniczą od źródła ciepła do przyłączy [w zł];
- N_{gp} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 [w MW];

- ΣN_s — sumę zamówionej mocy cieplnej przez odbiorców przyłączonych do danej sieci ciepłowniczej [w MW];
- Q_{gp} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, sprzedaż ciepła odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 [w GJ];
- k_{sw} — koszt jednostkowy stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 [w zł/MW];
- k_{zw} — koszt jednostkowy zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 [w zł/GJ];
- K_{pw} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji węzłów cieplnych obsługujących jeden obiekt, o których mowa w ust. 1 pkt 2 [w zł];
- N_{gw} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 [w MW];
- Q_{gw} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, sprzedaż ciepła odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 [w GJ];
- k_{swg} — koszt jednostkowy stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 [w zł/MW];
- k_{zwg} — koszt jednostkowy zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 [w zł/GJ];
- K_{pwg} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji grupowych węzłów cieplnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 [w zł];
- N_{gwg} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 [w MW];
- N_{giz} — zamówioną moc cieplną przez odbiorców zaliczonych do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 [w MW];
- Q_{gwg} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, sprzedaż ciepła odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 [w GJ];
- k_{siz} — koszt jednostkowy stały usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 [w zł/MW];
- k_{ziz} — koszt jednostkowy zmienny usług przesyłowych wyliczony dla danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 [w zł/GJ];
- K_{piz} — planowane roczne koszty usług przesyłowych w zakresie eksploatacji zewnętrznych instalacji odbiorczych, o których mowa w ust. 1 pkt 4 [w zł];
- Q_{giz} — planowaną, dla pierwszego roku stosowania taryfy, sprzedaż ciepła odbiorcom zaliczonym do danej grupy taryfowej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 [w GJ].

§ 22. 1. Planowane koszty obsługi odbiorców, o których mowa w § 16 pkt 5, stanowią podstawę do

obliczenia kosztów jednostkowych i bazowej stawki opłaty za obsługę odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem.

2. Koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako iloraz planowanych kosztów obsługi odbiorców przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem i zamówionej mocy cieplnej dla pierwszego roku stosowania taryfy przez odbiorców obsługiwanych przez to przedsiębiorstwo.

§ 23. 1. Koszty, na podstawie których są obliczane bazowe stawki opłat za przyłączenie do sieci, określa się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia węzłów cieplnych, określonych w obowiązującym dla przedsiębiorstwa energetycznego planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy, dla okresu, na który jest opracowana taryfa.

2. Nakłady, o których mowa w ust. 1, obejmują w przypadku przyłączenia do:

- 1) sieci ciepłowniczej — nakłady na budowę odcinków rurociągów do ściany węzła cieplnego i wykonanie przejścia rurociągów przez tę ścianę oraz zainstalowanie w pomieszczeniu węzła cieplnego układu pomiarowo-rozliczeniowego, wraz z niezbędnymi rurociągami, osprzętem i armaturą oraz dokonaniem koniecznych połączeń, a w przypadku sieci ciepłowniczej, w której nośnikiem ciepła jest woda, także nakłady na zainstalowanie urządzenia regulującego natężenie przepływu nośnika ciepła;
- 2) zewnętrznych instalacji odbiorczych należących do przedsiębiorstwa energetycznego — nakłady na budowę odcinków rurociągów do ściany obiektu i wykonanie przejścia rurociągów przez tę ścianę oraz zainstalowanie w obiekcie:
 - a) urządzenia regulującego natężenie przepływu wody dostarczanej do instalacji centralnego ogrzewania w tym obiekcie oraz układu pomiarowo-rozliczeniowego na przyłączy do instalacji centralnego ogrzewania,
 - b) urządzeń, których wskazania będą stanowiły podstawę do określenia udziału tego obiektu w kosztach ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego, w celu podgrzania wody wodociągowej,
 - c) niezbędnych rurociągów, osprzętu i armatury oraz koniecznych połączeń.

3. Jeżeli w pomieszczeniu węzła cieplnego jest instalowany, na koszt odbiorcy, prefabrykowany węzeł cieplny wyposażony przez producenta w układ pomiarowo-rozliczeniowy i urządzenie regulujące natężenie przepływu nośnika ciepła, nakłady, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obejmują tylko nakłady na budowę odcinków rurociągów i wykonanie przejścia tych rurociągów przez ścianę węzła cieplnego, wraz z niezbędnym osprzętem i armaturą oraz dokonaniem koniecznych połączeń.

4. Koszty jednostkowe, stanowiące podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za przyłączenie, oblicza się według wzoru:

$$k_p = K_p : L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

k_p — koszty jednostkowe, stanowiące podstawę do obliczenia bazowej stawki opłaty za przyłączenie, określone dla danego rodzaju przyłączy [w zł/m];

K_p — planowane roczne koszty, ustalone na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1—3, dla danego rodzaju przyłączy [w zł];

L_p — planowaną, średnią w roku, łączną długość odcinków rurociągów dla danego rodzaju przyłączy określonych w planie rozwoju, o którym mowa w ust. 1 [w m].

§ 24. 1. Ceny i stawki opłat, o których mowa w § 7, ustala się na podstawie kosztów jednostkowych obliczonych w sposób określony w § 18—23.

2. Przy ustalaniu wysokości cen i stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się uwzględnienie zysku, którego wysokość wynika z analizy nakładów na przedsięwzięcia inwestycyjne ujęte w planach, o których mowa w § 15 ust. 2, przy zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

3. W odniesieniu do cen za zamówioną moc cieplną, stawek opłat stałych za usługi przesyłowe i stawek opłat za obsługę odbiorców — w taryfie ustala się również ich raty miesięczne, stanowiące 1/12 ich wartości.

4. Na wniosek odbiorcy, dla którego zamówiona moc cieplna nie przekracza 30 kW, przedsiębiorstwo energetyczne może w umowie sprzedaży ciepła określić sposób ustalania:

- 1) średniej ceny ciepła, wyrażonej w złotych za GJ, zamiast ustalonej w taryfie ceny za zamówioną moc cieplną i ceny ciepła;
- 2) średniej stawki opłaty za usługi przesyłowe, wyrażonej w złotych za GJ, zamiast ustalonej w taryfie stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe i stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe.

§ 25. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne opracowuje i przedstawia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki uzasadnienie kalkulacji bazowych cen i stawek opłat, które odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, związanej z zaopatrzeniem w ciepło, zawiera:

- 1) analizę zmian kosztów jednostkowych w poszczególnych pozycjach kosztów stałych i zmiennych;
- 2) ocenę skutków wprowadzenia bazowych cen i stawek opłat dla poszczególnych grup taryfowych w pierwszym roku stosowania taryfy;

3) średnie wskaźnikowe ceny ciepła i średnie wskaźnikowe stawki opłat za usługi przesyłowe, obliczone na podstawie:

- a) bazowych cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła oraz bazowych stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe dla pierwszego roku stosowania taryfy oraz
- b) ostatnio stosowanych cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła oraz ostatnio stosowanych stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe.

2. Do bazowych cen i ostatnio stosowanych cen, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zalicza się także stawki opłaty miesięcznej i stawki opłaty sezonowej, o których mowa w § 7 ust. 6, oraz stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawki opłaty za ciepło, o których mowa w § 7 ust. 7.

3. Analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje porównanie kosztów jednostkowych w poszczególnych pozycjach kosztów stałych i zmiennych, obliczonych odpowiednio na podstawie wielkości rzeczowych planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy, o których mowa w § 12 ust. 3, oraz wielkości rzeczowych ustalonych zgodnie z ewidencją finansowo-księgową za ostatni rok kalendarzowy.

4. Ocena, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje porównanie opłat, jakie odbiorcy zakwalifikowani do poszczególnych grup taryfowych ponosiliby przy planowanych, dla pierwszego roku stosowania taryfy, wielkościach zamówionej mocy cieplnej, sprzedaży ciepła i nośnika ciepła:

- 1) po wprowadzeniu bazowych cen i stawek opłat, oraz
- 2) utrzymaniu ostatnio stosowanych cen i stawek opłat.

5. Średnie wskaźnikowe ceny ciepła, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się jako iloraz sumy opłat za zamówioną moc cieplną, opłat za ciepło i opłat za nośnik ciepła oraz planowanej wielkości sprzedaży ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy, przy czym wysokość tych opłat określa się na podstawie:

- 1) bazowych cen, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, oraz planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy wielkości zamówionej mocy cieplnej, sprzedaży ciepła i sprzedaży nośnika ciepła;
- 2) ostatnio stosowanych cen, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, oraz planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy wielkości zamówionej mocy cieplnej, sprzedaży ciepła i sprzedaży nośnika ciepła.

W przypadku odbiorców ponoszących dotychczas opłaty za usługi przesyłowe, a obecnie rozliczanych zgodnie z § 7 ust. 7, ostatnio stosowana średnia wskaźnikowa cena ciepła powinna obejmować także

stawki opłat za usługi przesyłowe i stawki opłat abonamentowych.

6. Średnie wskaźnikowe stawki opłat za usługi przesyłowe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oblicza się jako iloraz sumy opłat stałych i zmiennych za te usługi oraz planowanej wielkości sprzedaży ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy, przy czym wysokość opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe określa się na podstawie:

- 1) bazowych stawek opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, oraz planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy wielkości zamówionej mocy cieplnej i sprzedaży ciepła;
- 2) ostatnio stosowanych stawek opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, oraz planowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy wielkości zamówionej mocy cieplnej i sprzedaży ciepła.

Ostatnio stosowana średnia wskaźnikowa stawka opłaty za usługi przesyłowe obejmuje także stawki opłat abonamentowych w przypadku, gdy były one dotychczas stosowane w rozliczeniach z odbiorcami.

7. Średnie wskaźnikowe ceny i stawki opłat, o których mowa w ust. 5 i 6, oblicza się bez uwzględniania bonifikat i upustów oraz opłat z tytułu niedotrzymania warunków umowy lub nielegalnego pobierania ciepła.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje analizy i weryfikacji kosztów przyjętych przez przedsiębiorstwo energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji bazowych cen i stawek opłat, na podstawie przedstawionego przez to przedsiębiorstwo uzasadnienia zawierającego analizę i ocenę, o których mowa w ust. 1—4, a także dokonuje oceny zmiany poziomu średniej wskaźnikowej ceny ciepła i średniej wskaźnikowej stawki opłaty za usługi przesyłowe, jaka nastąpiłaby w pierwszym roku stosowania taryfy, oraz dokonuje oceny poziomu tych cen i stawek opłat w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi o podobnym zakresie działania.

9. Dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 8, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 47 ust. 2 ustawy, ustalić współczynniki korekcyjne X_w , określające (w %) projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania tego przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez nie danego rodzaju działalności gospodarczej w pierwszym roku stosowania taryfy i wezwać to przedsiębiorstwo do odpowiedniego dostosowania taryfy do wysokości tych współczynników.

10. W przypadku ustalenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki współczynników korekcyjnych, o których mowa w ust. 9, przedsiębiorstwo energetyczne oblicza skorygowaną średnią wskaźnikową cenę ciepła i średnią wskaźnikową stawkę opłaty za

usługi przesyłowe dla pierwszego roku stosowania taryfy jako iloczyn tych współczynników korekcyjnych i odpowiednio średniej wskaźnikowej ceny, o której mowa w ust. 5, lub średniej wskaźnikowej stawki opłaty, o której mowa w ust. 6, a także określa skorygowane odpowiednie bazowe ceny i stawki opłat dla pierwszego roku stosowania taryfy.

§ 26. 1. W okresie stosowania taryfy, nie krótszym niż dwa lata, bazowe ceny i stawki opłat ustalone dla pierwszego roku jej stosowania przedsiębiorstwo energetyczne może dostosowywać do zmieniających się warunków prowadzenia działalności gospodarczej w sposób określony w ust. 2.

2. Dostosowywanie cen i stawek opłat, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od ich wprowadzenia jako obowiązujących i nie częściej niż co 12 miesięcy, a wysokość tych cen i stawek opłat oblicza się według wzoru:

$$C_{sn} = C_{sb} [1 + (RPI - X_r) : 100]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_{sn} — nową cenę lub stawkę opłaty;
 C_{sb} — dotychczas stosowaną cenę lub stawkę opłaty przed ich zmianą;
RPI — średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %];
 X_r — współczynnik korekcyjny, ustalany dla danego rodzaju działalności gospodarczej, prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie zaopatrzenia w ciepło, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania tego przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej w następnym roku w stosunku do poprzedniego roku stosowania taryfy [w %].

§ 27. 1. W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, jest możliwa zmiana taryfy wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy lub przez zawarcie umów, o których mowa w § 4 ust. 2, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tych zmian.

2. Jeżeli ochrona interesów odbiorców wymaga subsydiowania niektórych grup taryfowych, przedsiębiorstwo energetyczne może wprowadzić ceny i stawki opłat dla subsydiowanych grup taryfowych w taki sposób, aby nie wzrosły one w stosunku do ostatnio stosowanych cen i stawek opłat o więcej niż:

- 1) 1,25-krotności wzrostu średniej ceny ciepła i średniej stawki opłaty za usługi przesyłowe w przedsiębiorstwie energetycznym lub
- 2) 1,25-krotności średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z po-

przedniego roku kalendarzowego, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %], w przypadku gdy nie występuje wzrost średniej ceny ciepła i średniej stawki opłaty za usługi przesyłowe w tym przedsiębiorstwie.

§ 28. 1. W przypadku nowo tworzonego przedsiębiorstwa energetycznego lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, podstawę do określenia kosztów jednostkowych oraz ustalenia bazowych cen i stawek opłat stanowią koszty planowane dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej, a uzasadnienie kalkulacji bazowych cen i stawek opłat powinno uwzględniać analizy porównawcze z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, zajmującymi się takim samym rodzajem działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło.

2. Jeżeli nowa działalność gospodarcza przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, stanowi kontynuację dotychczas prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, a w szczególności gdy działalność ta jest wynikiem:

- 1) przekształceń własnościowych,
- 2) likwidacji źródła ciepła i zastąpienia go innym źródłem ciepła,
- 3) zmiany rodzaju paliwa w istniejącym źródle ciepła lub istotnej zmiany technologii wytwarzania ciepła w tym źródle

— przedsiębiorstwo to uzasadnia kalkulację bazowych cen i stawek opłat w sposób określony w § 25.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie ciepłem

§ 29. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne kupuje ciepło w innym przedsiębiorstwie energetycznym w celu sprzedaży tego ciepła odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej lub korzysta z usług przesyłowych świadczonych przez inne przedsiębiorstwo energetyczne, w rozliczeniach prowadzonych na podstawie zawartych między tymi przedsiębiorstwami umów sprzedaży ciepła i umów przesyłowych stosuje się odpowiednio:

- 1) opłatę za zamówioną moc cieplną, stanowiącą iloczyn zamówionej mocy cieplnej i ceny za zamówioną moc cieplną dla określonego nośnika ciepła — opłata ta jest pobierana w 12 ratach miesięcznych;
- 2) opłatę za ciepło, stanowiącą iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła i ceny ciepła dla określonego nośnika ciepła — opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono ciepło;

3) opłatę za nośnik ciepła, stanowiącą iloczyn ilości tego nośnika, ustalonej na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej i ceny nośnika ciepła dla danej sieci ciepłowniczej — opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono nośnik ciepła;

4) opłatę stałą za usługi przesyłowe, stanowiącą iloczyn zamówionej mocy cieplnej i stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej sieci ciepłowniczej — opłata ta jest pobierana w 12 ratach miesięcznych;

5) opłatę zmienną za usługi przesyłowe, stanowiącą iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w miejscu określonym w umowie sprzedaży ciepła i stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej sieci ciepłowniczej — opłata ta jest pobierana za każdy miesiąc, w którym dostarczono ciepło.

§ 30. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi rozliczenia z odbiorcami ciepła, odpowiednio do zakresu świadczonych usług dla poszczególnych grup taryfowych, na podstawie odczytów wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych na przyłączach do węzłów cieplnych lub zewnętrznych instalacji odbiorczych, albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, określonych w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej, z wyłączeniem lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6.

2. Wytwórca ciepła w rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami stosuje opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła, a w przypadku:

- 1) lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie miesięcznych i sezonowych stawek opłat;
- 2) źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za zamówioną moc cieplną i stawek opłat za ciepło.

3. Przedsiębiorstwo ciepłownicze w rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami ciepła stosuje opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła, cen nośnika ciepła oraz stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, a w przypadku:

- 1) lokalnych źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 6 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie miesięcznych i sezonowych stawek opłat;
- 2) źródeł ciepła, o których mowa w § 7 ust. 7 — opłaty obliczane na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za zamówioną moc cieplną i stawek opłat za ciepło;

3) zakupu ciepła od innego przedsiębiorstwa energetycznego — opłaty obliczane na podstawie cen i stawek opłat ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, od którego kupowane jest ciepło sprzedawane odbiorcom.

4. Dystrybutor ciepła, w rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami ciepła, stosuje opłaty obliczane na podstawie:

- 1) ustalonych w taryfie stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe;
- 2) cen i stawek opłat ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, od którego kupowane jest ciepło sprzedawane odbiorcom.

5. Przedsiębiorstwo obrotu ciepłem w rozliczeniach prowadzonych z odbiorcami ciepła stosuje opłaty obliczane na podstawie stawek opłat za obsługę odbiorców, ustalonych w taryfie tego przedsiębiorstwa oraz opłaty obliczane na podstawie:

- 1) cen za zamówioną moc cieplną, cen ciepła i cen nośnika ciepła, ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez przedsiębiorstwa energetyczne, od których jest kupowane ciepło sprzedawane odbiorcom;
- 2) stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, ustalonych dla danej sieci ciepłowniczej przez przedsiębiorstwa energetyczne świadczące usługi przesyłowe dla przedsiębiorstwa obrotu ciepłem.

§ 31. Przedsiębiorstwo energetyczne wyodrębnia w fakturze wystawionej odbiorcy ciepła opłaty obliczone na podstawie cen lub stawek opłat:

- 1) ustalonych przez to przedsiębiorstwo w taryfie dla ciepła;
- 2) ustalonych przez inne przedsiębiorstwa energetyczne, z którymi prowadzi rozliczenia w obrocie ciepłem.

§ 32. Rodzaje opłat pobieranych od odbiorców ciepła oraz podstawy i sposób ich obliczania powinny być określone w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej, a wysokość tych opłat oblicza się w następujący sposób:

- 1) miesięczna rata opłaty za zamówioną moc cieplną, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 ceny za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej lub stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej zasilanej ze źródła ciepła, o którym mowa w § 7 ust. 7;
- 2) opłata za ciepło, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego na przyłączy do wę-

zła cieplnego lub do zewnętrznych instalacji odbiorczych, albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, o których mowa w § 30 ust. 1, oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej lub stawki opłaty za ciepło dla danej grupy taryfowej zasilanej ze źródła ciepła, o którym mowa w § 7 ust. 7;

- 3) opłata za nośnik ciepła, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór nośnika ciepła, stanowi iloczyn ilości nośnika ciepła dostarczonego do napełniania i uzupełnienia ubytków wody w instalacjach odbiorczych, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w węźle cieplnym oraz ceny nośnika ciepła dla danej grupy taryfowej;
- 4) miesięczna rata opłaty stałej za usługi przesyłowe, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej;
- 5) opłata zmienna za usługi przesyłowe, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego na przyłączy do węzła cieplnego lub do zewnętrznych instalacji odbiorczych, albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, o których mowa w § 30 ust. 1, oraz stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej;
- 6) miesięczna rata opłaty za obsługę odbiorców, pobierana przez przedsiębiorstwo obrotu ciepłem w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej i 1/12 stawki opłaty za obsługę odbiorców dla danej grupy taryfowej.

§ 33. W przypadku odbiorców zasilanych z lokalnych źródeł ciepła, niewyposażonych w układy pomiarowo-rozliczeniowe, o których mowa w § 7 ust. 6, rodzaje opłat pobieranych od odbiorców ciepła oraz podstawa i sposób ich obliczania powinny być określone w umowie sprzedaży ciepła, a wysokość tych opłat oblicza się w następujący sposób:

- 1) opłata miesięczna, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn stawki opłaty miesięcznej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali w obiektach odbiorcy;
- 2) opłata sezonowa, pobierana przez 7 miesięcy sezonu grzewczego, stanowi iloczyn stawki opłaty sezonowej dla danego rodzaju lokalnych źródeł ciepła i zamówionej mocy cieplnej lub powierzchni lokali w obiektach odbiorcy.

§ 34. 1. W przypadku dostarczania ciepła do grupowego węzła cieplnego, obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, zawarte z odbiorcami umowy sprzedaży ciepła powinny określać rodzaje opłat pobieranych od tych odbiorców oraz podstawy ich obliczania.

2. O ile umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczey, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, oblicza się w następujący sposób:

- 1) miesięczne raty opłaty za zamówioną moc cieplną, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn zamówionej mocy cieplnej dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 ceny za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej;
- 2) miesięczne raty opłaty stałej za usługi przesyłowe, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn zamówionej mocy cieplnej dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej;
- 3) opłata za dostarczone ciepło, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, jest obliczana w następujący sposób:

a) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne, opłatę za ciepło dostarczone:

— w celu ogrzewania — oblicza się jako iloczyn ilości ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych na przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w obiektach danego odbiorcy oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej,

— w celu podgrzewania wody wodociągowej — oblicza się według wzoru:

$$O_{cwo} = Q_{wgcw} \times C_{wg} \times G_{cwo} : G_{scwo}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{cwo} — opłatę za ciepło dostarczone w celu podgrzewania wody wodociągowej, obliczoną dla danego odbiorcy [w zł];
- Q_{wgcw} — ilość ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego w celu podgrzewania wody wodociągowej, określoną na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego w tym węźle [w GJ];
- C_{wg} — cenę ciepła dla danej grupy taryfowej [w zł/GJ];
- G_{cwo} — sumę odczytów wskazań wodomierzy, zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody w obiektach danego odbiorcy [w m³];
- G_{scwo} — sumę odczytów wskazań wodomierzy, zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody we wszystkich obiektach zasilanych z grupowego węzła cieplnego [w m³];

b) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne, opłatę za ciepło oblicza się jako sumę iloczynów ilości ciepła, dostarczonego do grupowego węzła cieplnego, ustalonej na podstawie odczytów wskazań układu pomiaro-

wo-rozliczeniowego, zainstalowanego w węźle cieplnym, oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej;

4) opłata zmienna za usługi przesyłowe, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, jest obliczana:

a) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne — jako iloczyn stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej oraz łącznej ilości ciepła, ustalonej w sposób określony w pkt 3 lit. a,

b) w przypadku gdy zewnętrzne instalacje odbiorcze nie są eksploatowane przez przedsiębiorstwo energetyczne — jako iloczyn stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej oraz łącznej ilości ciepła, ustalonej w sposób określony w pkt 3 lit. b;

5) opłata za nośnik ciepła, pobierana od odbiorców za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór nośnika ciepła, dostarczonego do napełniania i uzupełnienia ubytków wody w instalacji centralnego ogrzewania, jest obliczana według wzoru:

$$O_{no} = G_{nwg} \times C_n \times N_{oo} : N_{owg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{no} — opłatę za nośnik ciepła, obliczoną dla danego odbiorcy [w zł];

G_{nwg} — ilość nośnika ciepła dostarczonego do grupowego węzła cieplnego, w celu napełniania i uzupełnienia ubytków wody w połączonej z tym węźle instalacji centralnego ogrzewania [w m³];

C_n — cenę nośnika ciepła dla danej grupy taryfowej [w zł/m³];

N_{oo} — sumę mocy cieplnej instalacji ogrzewania dla obiektów danego odbiorcy [w MW];

N_{owg} — sumę mocy cieplnej instalacji ogrzewania dla wszystkich obiektów, zasilanych z grupowego węzła cieplnego [w MW].

§ 35. 1. Opłatę za przyłączenie oblicza się jako iloczyn długości przyłącza i stawki opłaty za przyłączenie, ustalonej w taryfie dla danego rodzaju przyłącza.

2. W przypadku grupowego węzła cieplnego, z którym połączone są instalacje odbiorcze zasilające obiekty więcej niż jednego odbiorcy, opłatę za przyłączenie grupowego węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej, ustaloną w sposób określony w ust. 1, dzieli się między poszczególnych odbiorców proporcjonalnie do ich udziału w obciążeniu grupowego węzła cieplnego według wzoru:

$$O_{po} = O_{pwg} \times N_o : N_{wg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{po} — opłatę za przyłączenie dla danego odbiorcy;

O_{pwg} — opłatę za przyłączenie grupowego węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej;

N_o — zamówioną moc cieplną dla obiektów danego odbiorcy [w MW];

N_{wg} — zamówioną moc cieplną dla wszystkich obiektów, obsługiwanych przez grupy węzeł cieplny [w MW].

§ 36. 1. W przypadku uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, w okresie braku prawidłowego pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, wysokość opłat ustala się w sposób określony w rozporządzeniu, o ile umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej.

2. W przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, ilość ciepła dostarczonego w okresie braku prawidłowego pomiaru oblicza się według wzoru:

$$Q_b = [Q_{ow} (t_w - t_b) : (t_w - t_o) + Q_{cwt}] \times h_b : h_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Q_b — ilość ciepła dostarczonego w okresie braku prawidłowego pomiaru [w GJ];

Q_{ow} — ilość ciepła zależną od warunków atmosferycznych, dostarczoną na ogrzewanie i wentylację w miesięcznym okresie rozliczeniowym przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego [w GJ];

Q_{cwt} — ilość ciepła niezależną od warunków atmosferycznych, dostarczoną na podgrzewanie wody wodociągowej i na cele technologiczne w miesięcznym okresie rozliczeniowym przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego [w GJ];

t_w — normatywną temperaturę ogrzewanych pomieszczeń [w °C];

t_b — średnią temperaturę zewnętrzną w okresie braku prawidłowego pomiaru [w °C];

t_o — średnią temperaturę zewnętrzną, w miesięcznym okresie rozliczeniowym, przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego [w °C];

h_b — liczbę dni w okresie braku prawidłowego pomiaru;

h_o — liczbę dni, w miesięcznym okresie rozliczeniowym, przed uszkodzeniem układu pomiarowo-rozliczeniowego.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego wprowadza się uzgodnioną przez strony korektę odczytów wskazań tego układu, a jeżeli uzgodnienie tej korekty nie jest możliwe, ilość ciepła dostarczonego w okresie nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego oblicza się w sposób określony w ust. 2.

4. Jeżeli nie można ustalić liczby dni w okresie braku prawidłowego pomiaru, ilość dostarczonego ciepła oblicza się począwszy od dnia rozpoczęcia okresu rozliczeniowego do dnia usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

5. Żądanie odbiorcy sprawdzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne prawidłowości wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub zawiadomienie o jego wadliwym działaniu nie zwalnia odbiorcy od

terminowego regulowania bieżących należności za usługi związane z zaopatrzeniem w ciepło.

6. Odbiorca pokrywa koszty zażądane przez niego sprawdzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego w przypadku, gdy nie stwierdzono:

- 1) błędu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego większego od określonego w odrębnych przepisach, z uwzględnieniem klasy dokładności;
- 2) innych, niż wymienione w pkt 1, wad powodujących nieprawidłowe działanie układu pomiarowo-rozliczeniowego.

§ 37. 1. W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymania przez odbiorcę warunków umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej, wysokość opłat, o ile umowy te nie stanowią inaczej, ustala się w następujący sposób:

- 1) jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne bez zmiany postanowień umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej:
 - a) zwiększyło obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczyło jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła i zamówioną moc cieplną przyjmuje się obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła,
 - b) zmniejszyło obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczyło jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za zamówioną moc cieplną przyjmuje się zmniejszone natężenie przepływu,
 - c) podniosło temperaturę dostarczanego nośnika ciepła i przekroczyło jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się temperaturę nośnika ciepła, w wysokości określonej w umowie,
 - d) obniżyło temperaturę dostarczanego nośnika ciepła i przekroczyło jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się obniżoną temperaturę nośnika ciepła;
- 2) jeżeli odbiorca bez zmiany postanowień umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej:
 - a) zwiększył obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczył jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła i zamówioną moc cieplną przyjmuje się zwiększone natężenie przepływu nośnika ciepła,
 - b) zmniejszył obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła i przekroczył jego dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za:
 - ilość dostarczonego ciepła — przyjmuje się zmniejszone natężenie przepływu nośnika ciepła,
 - zamówioną moc cieplną — przyjmuje się obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła,

- c) podniósł temperaturę zwracanego nośnika ciepła i przekroczył jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się temperaturę nośnika ciepła, która jest zgodna z warunkami umowy,
- d) obniżył temperaturę zwracanego nośnika ciepła i przekroczył jej dopuszczalne odchylenie, do obliczenia wysokości opłat za ilość dostarczonego ciepła przyjmuje się obniżoną temperaturę nośnika ciepła.

2. Sprawdzenie dotrzymywania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców i dotrzymywania przez odbiorcę warunków umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej, w zakresie określonym w ust. 1, jest dokonywane, o ile umowy te nie stanowią inaczej, na podstawie średniego natężenia przepływu i temperatury nośnika ciepła:

- 1) w okresie doby — gdy nośnikiem ciepła jest woda;
- 2) w ciągu godziny — gdy nośnikiem ciepła jest para.

3. O ile umowa nie stanowi inaczej, średnie natężenie przepływu i średnia temperatura nośnika ciepła, o których mowa w ust. 2, stanowią podstawę do ustalania opłat za zamówioną moc cieplną i ciepło oraz opłaty stałej i zmiennej za usługi przesyłowe, pobieranych za miesiąc, w którym stwierdzono niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymanie przez odbiorcę warunków umowy.

§ 38. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty w przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne warunków umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej w zakresie:

- 1) terminów rozpoczęcia i zakończenia dostarczania ciepła w celu ogrzewania;
- 2) planowanych przerw w dostarczaniu ciepła w okresie letnim.

2. Wysokość bonifikat, o których mowa w ust. 1, jeżeli umowa sprzedaży ciepła lub umowa przesyłowa nie stanowi inaczej, ustala się w następujący sposób:

- 1) jeżeli rozpoczęcie lub zakończenie dostarczania ciepła w celu ogrzewania nastąpiło z opóźnieniem w stosunku do ustalonych standardów jakościowych obsługi odbiorców, bonifikata stanowi 1/30 miesięcznej opłaty za zamówioną moc cieplną dla obiektów, w których nastąpiło opóźnienie — za każdą rozpoczętą dobę opóźnienia;
- 2) jeżeli planowa przerwa w dostarczaniu ciepła w okresie letnim była dłuższa od ustalonych standardów jakościowych obsługi odbiorców, bonifikata stanowi 1/30 miesięcznej opłaty za zamówioną moc cieplną dla obiektów, w których nastąpiło przedłużenie przerwy w dostarczaniu ciepła — za każdą rozpoczętą dobę przedłużenia tej przerwy.

§ 39. Zamówiona moc cieplna jest ustalana przez odbiorcę co najmniej na okres 12 miesięcy i może być

zmieniona wyłącznie w terminie ustalonym w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej.

§ 40. 1. Obliczeniowe natężenie przepływu w przyłączy do węzła cieplnego, a w przypadku grupowego węzła cieplnego — obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, także w eksploatowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w tych obiektach jest ustalane przez to przedsiębiorstwo na podstawie zamówionej mocy cieplnej przez danego odbiorcę i różnicy temperatury wody w warunkach obliczeniowych w następujący sposób:

- 1) temperaturę wody dostarczanej do węzła cieplnego ustala się na podstawie tabeli regulacyjnej dla danej sieci ciepłowniczej, po uwzględnieniu strat ciepła podczas przesyłania i wynikającego z tych strat obniżenia temperatury wody w przyłączy do tego węzła;
- 2) temperaturę wody dostarczanej do instalacji centralnego ogrzewania ustala się na podstawie danych projektowych dla tej instalacji;
- 3) obniżenie temperatury wody w przyłączy, o którym mowa w pkt 1, określa się w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej;
- 4) temperaturę wody zwracanej z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej ustala się dla warunków obliczeniowych, uwzględniając układ funkcjonalny tego węzła oraz optymalne wykorzystanie ciepła w zainstalowanych w nim urządzeniach;
- 5) różnicę temperatury wody dostarczonej do węzła cieplnego i zwróconej z tego węzła do sieci ciepłowniczej oblicza się, uwzględniając obowiązujący dla tej sieci wykres regulacyjny oraz schemat funkcjonalny i warunki cieplno-hydrauliczne dla tego węzła cieplnego.

2. Obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła dla danej sieci ciepłowniczej, określone na podstawie przyłączeniowej mocy cieplnej dla tej sieci, powinno być równe sumie obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła dla węzłów cieplnych przyłączonych do tej sieci i średnich strat nośnika ciepła w tej sieci, z tolerancją $\pm 5\%$.

3. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 2, nie jest spełniony, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje niezbędnej korekty przyłączeniowej mocy cieplnej dla sieci ciepłowniczej lub uzgadnia z odbiorcami korektę zamówionej mocy cieplnej i obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła dla węzłów cieplnych, przyłączonych do tej sieci.

4. Obliczeniowe natężenie przepływu nośnika ciepła dla węzła cieplnego stanowi podstawę doboru urządzenia regulującego natężenie przepływu nośnika ciepła w przyłączy do tego węzła, a w przypadku grupowego węzła cieplnego, obsługującego obiekty więcej niż jednego odbiorcy, także urządzeń regulujących natężenie przepływu wody w eksploatowanych przez to przedsiębiorstwo przyłączach do instalacji centralnego ogrzewania w tych obiektach.

§ 41. 1. Wielkość poboru mocy cieplnej oblicza się na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego:

1) przy dostarczaniu ciepła w postaci pary — jako średnią w ciągu godziny moc cieplną, obliczoną:

a) jako różnica odczytów wskazań ciepłomierza, dokonanych w odstępie jednej godziny,

b) na podstawie średniego w ciągu godziny natężenia przepływu, ciśnienia i temperatury pary dostarczanej ze źródła ciepła do sieci ciepłowniczej lub z sieci ciepłowniczej do węzła cieplnego oraz średniego w ciągu tej godziny natężenia przepływu i temperatury skroplin, zwracanych z sieci ciepłowniczej do źródła ciepła lub z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej;

2) przy dostarczaniu ciepła w postaci gorącej wody — jako średnią w ciągu doby moc cieplną, obliczoną:

a) jako 1/24 różnicy odczytów wskazań ciepłomierza, dokonanych w odstępie 24 godzin,

b) na podstawie średniego w ciągu doby natężenia przepływu i temperatury wody dostarczanej ze źródła ciepła do sieci ciepłowniczej lub z sieci ciepłowniczej do węzła cieplnego oraz średniego w ciągu tej doby natężenia przepływu i temperatury wody, zwracanej z sieci ciepłowniczej do źródła ciepła lub z węzła cieplnego do sieci ciepłowniczej.

2. Ograniczenie lub przekroczenie mocy cieplnej określa się jako różnicę między rzeczywistą mocą cieplną, określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i rzeczywistych parametrów nośnika ciepła dla aktualnych lub obliczeniowych warunków atmosferycznych, a mocą cieplną określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła, określonych w tabeli regulacyjnej dla tych samych warunków atmosferycznych.

3. Jeżeli umowa sprzedaży ciepła lub umowa przesyłowa nie stanowi inaczej, a ustalone w odrębnych przepisach standardy jakościowe obsługi odbiorców określające dopuszczalne odchylenia natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła są dotrzymanywane przez przedsiębiorstwo energetyczne, wynikające z tych odchylenia dopuszczalne ograniczenie mocy cieplnej wynosi w warunkach obliczeniowych:

1) przy dostarczaniu ciepła do sieci ciepłowniczej:

- a) do 7 % — gdy nośnikiem ciepła jest woda,
- b) do 10 % — gdy nośnikiem ciepła jest para;

2) przy dostarczaniu ciepła do węzła cieplnego:

- a) do 10 % — gdy nośnikiem ciepła jest woda,
- b) do 17 % — gdy nośnikiem ciepła jest para.

§ 42. 1. Jeżeli z powodu niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców nastąpiło ograniczenie mocy cieplnej, o ile umowa sprzedaży ciepła lub umowa przesyłowa nie stanowi inaczej, odbiorcy przysługują upust, którego wysokość oblicza się w następujący sposób:

1) jeżeli ograniczenie mocy cieplnej wynosi do 40 %, wysokość upustu oblicza się według wzorów:

$$S_u = S_{um} + S_{uc}$$

$$S_{um} = 0,25 (N_t - N_r) \times C_n \times h_p : 365$$

$$S_{uc} = 0,4 (N_t - N_r) \times 3,6 \times 24 \times h_p \times C_c$$

2) jeżeli ograniczenie mocy cieplnej wynosi powyżej 40 %, wysokość upustu oblicza się według wzorów:

$$S_u = S_{um} + S_{uc}$$

$$S_{um} = 0,5 (N_t - N_r) \times C_n \times h_p : 365$$

$$S_{uc} = 0,8 (N_t - N_r) \times 3,6 \times 24 \times h_p \times C_c$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_u — łączny upust za ograniczenia w dostarczaniu ciepła;

S_{um} — upust za ograniczenie mocy cieplnej;

S_{uc} — upust za niedostarczone ciepło;

N_t — moc cieplną określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i parametrów nośnika ciepła określonych w tabeli regulacyjnej [w MW];

N_r — rzeczywistą moc cieplną określoną na podstawie obliczeniowego natężenia przepływu i rzeczywistych parametrów nośnika ciepła [w MW];

24 — mnożnik, oznaczający 24 godziny w ciągu doby [w h];

h_p — liczbę dni, w których wystąpiły ograniczenia w dostarczaniu ciepła, spowodowane niedotrzymaniem przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców;

C_n — cenę za zamówioną moc cieplną dla danej grupy taryfowej [w zł/MW];

C_c — cenę ciepła dla danej grupy taryfowej [w zł/GJ].

2. Niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, o których mowa w ust. 1, wymaga potwierdzenia protokołem, podpisanym przez strony, które zawarły umowę sprzedaży ciepła lub umowę przesyłową.

3. W przypadku niestawienia się przedstawiciela jednej ze stron w uzgodnionym miejscu i czasie w celu sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 2, protokół może być sporządzony przez jedną ze stron oraz stanowi podstawę do dochodzenia upustów, o których mowa w ust. 1.

§ 43. Upusty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, obliczone w sposób określony w § 42 ust. 1, na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w grupowym węźle cieplnym, obsługującym obiekty więcej niż jednego odbiorcy, dzieli się między poszczególnych odbiorców proporcjonalnie do ich udziału w obciążeniu grupowego węzła cieplnego według wzoru:

$$U_o = U_{wg} \times N_o : N_{wg}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

U_o — upust dla danego odbiorcy;

U_{wg} — upust obliczony na podstawie odczytów wskaźników układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego w grupowym węźle cieplnym;

N_o — zamówioną moc cieplną dla obiektów danego odbiorcy [w MW];

N_{wg} — zamówioną moc cieplną dla wszystkich obiektów zasilanych z grupowego węzła cieplnego [w MW].

§ 44. 1. W przypadku gdy ciepło jest pobierane bez zawarcia umowy sprzedaży ciepła lub umowy przesyłowej, przedsiębiorstwo energetyczne obciąża nielegalnie pobierającego ciepło opłatami w wysokości wynikającej z pięciokrotności cen za zamówioną moc cieplną i ciepło oraz stawek opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, określonych w taryfie dla grupy taryfowej, której kryteria odpowiadają nielegalnie pobierającemu ciepło, oraz:

- 1) wielkości nielegalnie pobranej przez niego mocy cieplnej, ustalonej na podstawie wielkości jego obiektów, w których ciepło jest pobierane bez zawarcia umowy, oraz zamówionej mocy cieplnej dla podobnych obiektów;
- 2) wielkości nielegalnie pobranego przez niego ciepła, ustalonej na podstawie wielkości nielegalnie pobranej mocy cieplnej, o której mowa w pkt 1, i średniego czasu jej wykorzystania dla podobnych obiektów.

2. W przypadku gdy ciepło jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie sprzedaży ciepła lub umowie przesyłowej, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy taryfowej; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpił pobór ciepła niezgodnie z umową sprzedaży ciepła lub umową przesyłową.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, oblicza się dla całego nieobjętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania ciepła, a w przypadku braku możliwości udowodnienia tego okresu — dla okresu roku.

4. W przypadku przekroczenia zamówionej mocy cieplnej przez odbiorcę przedsiębiorstwo energetyczne, na podstawie wielkości mocy wynikającej z tego przekroczenia, może obciążyć odbiorcę opłatą za zamówioną moc cieplną oraz opłatą stałą za usługi przesyłowe w sposób określony w ust. 2.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 45. 1. Taryfy przedsiębiorstw energetycznych, obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują do dnia określonego w decyzjach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zatwierdzających te taryfy.

2. Taryfy przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w § 4 ust. 2, obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują do dnia uzgodnionego przez strony w zawartych umowach.

3. Do spraw wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, dotyczących taryf, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 46. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. Nr 96, poz. 1053), które na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2002 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 135, poz. 1144) utraciło moc z dniem 1 stycznia 2004 r.

1903

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia 6 sierpnia 2004 r.

w sprawie wzoru karty urządzenia i instalacji zawierających substancje kontrolowane

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

§ 1. Określa się wzór karty obsługi technicznej i naprawy urządzenia lub instalacji zawierających powyżej 3 kg czynnika chłodniczego będącego substancją kontrolowaną, stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*